

Regnskab vil vise ikke det lille Overskud, jeg nævnede, men et Underskud, som det naturligvis er umuligt for mig at angive, men som dog vil blive ikke faa Millioner.

Hvad dernæst Postvæsenet angaar, opføres der endog paa selve Finanslovsforslaget et Underskud paa 7 691 000 Kr. Der har været en Indtægtsstigning paa ca. 16 Mill. Kr. og en Udgiftsstigning paa ikke mindre end 22 $\frac{1}{3}$  Mill. Kr. Men Underskuddet maa sikkert ogsaa her øges med en Part af de 17 Mill. Kr., jeg antager omkring 3 Mill. Kr. eller saa. Saa vi slipper neppe med ringere Underskud paa Postvæsenet end ca. 10 Mill. Kr.

For Telegrafvæsenets Vedkommende synes Overslaget at give et tilfredsstillende Resultat ved Hjælp af den administrative Forhøjelse af Taksterne, som er foretaget. Statshavnene derimod giver et Underskud paa 1 442 000 Kr. Jeg er ganske vist opmærksom paa, at dette Underskuds Størrelse for en væsentlig Del afhænger af betydelige ekstraordinære Oprensingsarbejder ved Esbjerg Havn. Men selv om man fradrager Udgiften dertil, bliver der alligevel et ikke ganske ringe Underskud tilbage. Det er et lidt trist Forhold for de indtægtgivende Virksomheders Vedkommende, og jeg maa atter indskærpe Vægten af et andet af de gode Ord, Finansministeren har sagt her, nemlig at de indtægtgivende Virksomheder dog i det mindste maa kunne bære sig. Hvor megen virkelig Indtægt de kan give Statskassen, maa afhænge af Forholdene, sagde den højtærede Finansminister, men bære sig, dække deres Udgifter skulde de dog i hvert Fald. Det sker altsaa saare langtfra. Med Rette henpegede Finansministeren paa en yderligere Forhøjelse af Posttaksterne som en Nødvendighed, naar Underskuddet naar saa højt op, som her er Tilfældet, og særlig gjorde den højtærede Finansminister en efter min Mening berettiget Bemærkning med Hensyn til Lokaltaksterne, en Bemærkning, jeg kan give min fulde Tilslutning. Men jeg tror ogsaa, man maa tænke paa en noget yderligere Forhøjelse af Jernbanetaksterne, den sidste Forhøjelse gik jo væsentlig ud over Godstaksterne. Heller ikke her vil man i Længden kunne løbe med et Underskud paa Driften; jeg tror ogsaa, man maa tænke paa en Forhøjelse af Takterne paa andre Omraader. Jeg ser, man vil forhøje Taksten i hvert Tilfælde for visse af Statens indtægtgivende Virksomheder, f. Eks. Statstidenden og Statsprøveanstalten. Men det er saa overmaade

smaa Beløb, det her drejer sig om, saa det har ikke megen Betydning; i Princippet er det dog rigtigt, og det samme Princip bør gennemføres helt igennem paa Finanslovsforslaget, at naar Udgifterne stiger i den Grad, som Tilfældet er, maa ogsaa Taksterne forhøjes, enten det saa er store eller smaa Beløb, det drejer sig om. Jeg tror heller ikke, man kan komme bort fra, at en Forhøjelse af Havnetaksterne bliver nødvendig. Jeg vendte mig saa til Udgiftssiden. Her møder vi paa §§ 8—25 en Stigning fra ca. 111 $\frac{1}{2}$  Mill. Kr. i Finansaaret 1913—14 — og det er egentlig det eneste Statsregnskab og Budget, som vi med nogen Virkning kan sammenligne med — til ca. 270 $\frac{1}{2}$  Millioner her paa Forslaget, altsaa ca. 2 $\frac{1}{2}$  Gang saa meget. Men der kan ikke være nogen Tvivl om, at Beløbet bliver endnu større. Hertil kommer saa Udgifterne paa § 26, og endvidere har den højtærede Finansminister gjort opmærksom paa, at der til disse Udgifter maatte lægges ca. — eller højst, vil jeg hellere sige — 100 Mill. Kr. til ekstraordinære Udgifter under Indenrigsministeriet. Jeg kommer senere tilbage til dette, men 100 Mill. Kr. var altsaa den højtærede Finansministers Forudsætning; naar Udgiften kunde holdes indenfor denne Sum, mente han, at der kunde blive Balance. Imidlertid mener jeg, for nu foreløbig at holde mig til §§ 8—25, at Udgiften her bliver ret væsentlig større, end den er budgetteret. Man kan sige, at det er en overflødig Sandhed, thi Udgiften bliver naturligvis altid større ved Behandlingen her i Tinget og ved Tillægsbevillingsloven, men naar jeg gør Bemærkningen, vil jeg dermed sige, at der bliver meget større Tillæg, end det var Sædvane under normale Forhold ad disse to Veje. Atter her viser et Gennemsyn af Anmærkningerne, at der paa en hel Række Punkter — og ikke sjældent paa Punkter, der har ganske væsentlig finansiell Betydning — er forudsat og henpeget paa kommende Ændringsforslag til Finanslovsforslaget, som vil bringe Udgifterne væsentligt op, og paa en Supplering ad Tillægsbevillingslovens Vej. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at nævne disse mangfoldige forskellige Steder, jeg skal blot eksempelvis nævne Telegraferingsudgiften under Udenrigsministeriet, tekniske Skoler og Fagskoler under Handelsministeriet, Opdragelsesanstalter under Undervisningsministeriet og saa en meget stor Post paa Indenrigsministeriets Budget, som forbeholdes til senere Ændringsforslag, nem-